

† László
nagyváradai megyéspüspök körlevele

I. / 2009

Nr. 325/2009
HÚSVÉTI PÁSZTORLEVÉL

*“Ezt a napot az Úristen adta,
Örvendjünk és vigadjunk rajta!” (Zsolt 117,24)*

Főtisztelendő Paptestvérek! Kedves szerzetesek és szerzetesnők!
Krisztusban szeretett jó híveim!

A húsvéti híradásnak ezen rövid összefoglalója, ismét felszólít bennünket arra, hogy hitünknek központi titkára figyeljünk és engedjük magunkat átjárni attól az örömtől, amely Jézus Krisztus a halál feletti győzeleméből ered. Miután lelkiismeretesen és odaadással, a bűnbánat és a megtérés útján járva, felkészültünk húsvét méltó megünneplésére, Isten most **nekünk ajándékozta ezt a napot, ezt a szent időt**, amely a győzelem, a remény és az életnek a napja és ideje.

Erről beszél a Szentírás is, amikor a hét első napjának reggeli eseményeiről számol be nekünk. A **meglepetések reggele** volt, amikor már a keserűségükbe belenyugodott szent asszonyok, Jézus sírjához siettek, hogy ott megadják a holttestnek kijáró végtisztességet, és drága kenetekkel balzsamozzák azt be. A sírhoz vezető úton ezek az asszonyok nem sejtettek semmit abból, amit majd rövidesen megtapasztalhattak. Gondjaikba temetkezve, csak azt kérdezték egymástól: „*Ki fogja nekünk elhengeríteni a követ a sir bejárata előtt?*” (Mk 16, 3). A nehéz kő terhe foglalkoztatta Őket és ezzel szemben gyenge erejük, ami miatt a holttestet nem tudták megközelíteni. A kilátások nélküli helyzet még jobban megnehezítette útjukat a sir felé, ahová Urukat temették. A követ

azonban nem találták a helyén – mondja a Szentírás. Az, amire nem is számítottak, most bekövetkezett. Valaki náluknál erősebb, megelőzte Őket a sírnál, elmozdította a követ és szabaddá tette számukra az utat az élő Krisztus felé.

A szent asszonyok húsvét reggeli meglepetése keresztény hitünknek megalapozója lett. Fiában, Jézus Krisztusban, akit *“keresztre feszítettek, de harmadnapra feltámasztott, és látható alakban megmutatta Őt.”* (Ap. Csel 10, 39), Isten irántunk való szeretete és irgalmassága nyilvánult meg, aki elhengerítette a bűn és a gonoszság nehéz súlyát, hogy szabad utat biztosítson a világ terheit hordozó, olykor roskadozó és kereső embernek. Vándor utunkon, továbbra is megelőz szeretetével és jóságával, új életnek kezdetét biztosítva Jézus Krisztusba, a halál felett aratott győzelme által.

Húsvét reggelének ezen eseményét tükrözi egy festőművész is (Caspar David Friedrich), aki az egyik munkájában három vándorló nő útját mutatja be megragadó módon. A festményben, a vándorok háttal a szemlélőnek, a sűrű, bozótos és homályos erdőn keresztül a szabad felé tartanak, ahol a fényesség egyre növekszik és elárasztja a csodálatos világot. Annyira elragadta őket ez a fény, hogy megfeledkezve magukról, minden akadály ellenére, csak előre tartanak, a fényforrás felé. Útközben meg sem állnak, mert a fény erősebb a sötétségnél, biztonságot nyújt és segíti őket abban, hogy ragyogásán keresztül felfedezzék a világot és annak szépségeit.

Húsvét nagy eseménye, kétezer év távlatából is, még mindig meglepetésszerűen hozza nekünk az élet üzenetét. Ez fel tudja oldani bennünk is a szorongásokat, félelmeket és terheket. Életünk sok sötét sírkamrája elől, ma is elhengeríti a követ és az élet szépségét, és annak értékét tárja elénk. Húsvét a győzelem ünnepe, mert Isten Báránya legyőzte a bűn gonoszságát. A feltámadás fénye szétszálta a világ sötétségét. Az élet felül kerekedett a halálon és magával ragadja mindazokat, akik nem zárkoznak el a húsvéti csoda elől, akik nem maradnak végérvényesen szomorkodni a kereszt árnyékában vagy búsulni a hideg sír bejáratánál. Húsvét győzelme éppen abban áll, hogy nem engedjük magunkat összeroskadni, hanem a reménytelenség ellenére is remélni akarunk, gyengeségünk tudatában is erősek vagyunk, szorongattatásaink közepette is tanúskodni tudunk az élet értelméről, annak szépségéről és végső céljáról, amely mindenkorra Istenhez emel bennünket. Húsvét reggelén a Jézus sírját felkereső asszonyok követésében, ezen meglepetésszerű és annyira óhajtott üzenet felfedezőivé lehetünk. Felelősséggel vállalva utunkat és feladatainkat, akár csak az asszonyok is tették, terheinktől megszabadulva, nem a kilátástalanság üres sírjához jutunk, hanem az igaz élet forrásához.

Főtisztelendő Paptestvérek! Kedves szerzetesek és szerzetesnők!
Szeretett jó híveim!

Krisztus egyszer és mindenkorra legyőzte a halált. Feltámadásának megújító erejét hitünk által akarja életünkbe hozni. Éppen ezért, húsvét a megújulásnak az ünnepe. Isten ajándéka a mi számunkra „*hogy miként Krisztus az Atya dicsőségére feltámadt a halálból, úgy mi is új életre keljünk.*“ (Róm 6,4).

Tegyük meg a döntő lépést az élő Krisztus felé: őszintén örüljünk és vigadjunk Istennek e nagy napján. Engedjük magunkat lelkesedni, hogy a húsvéti megújulás jegyében, „*az égiekre irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve.*“ (Kol 3, 2-3).

Ilyen tiszta és biztató örömet kívánok mindenkinek Húsvét szent ünnepén. Kérem a jóságos Istent, hogy Krisztus feltámadása legyen valamennyiünk számára sok áldásnak a forrása és életünknek gazdagítója.

Áldott húsvéti ünnepeket mindenkinek, békében és szeretetben!

Nagyvárad, 2009 Húsvétján

† László s.k.
megyéspüspök

Nr. 394/2009

SZENT LÁSZLÓ király – egyházmegyénk ünnepe

Húsvét V. vasárnapján, 2009. május 10-én ünnepeljük Szent László királyt, egyházmegyénk védőszentjét. Az ünnepélyes szentmisét a püspöki székesegyházban d.e. 11.00 órakor kezdjük. A szentbeszédet Ns. és Ft. Pálos István, székesegyházi kanonok, várad-szöllősi plébános úr tartja.

Megkérem a Főtisztelendő Paptestvéreket, szíveskedjenek híveikkel együtt minél nagyobb számban részt venni ezen az ünnepen. Mindenkit szeretettel várunk.

Nagyvárad, 2009. április 6-án

† László s.k.
megyéspüspök